

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLXXVIII. Auctor pacis abdicandus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

Quid hic, inquam, nemo vincere potest, nisi mori voluerit? Redii in domum patris, nulla erat missio, ne post victoriam quidem. Si necesse est, moriamur, inquam, sed domi: ibi certe pater sepeliet, inter hæc tamen, paternam clementiam sperans, videat inquam, pater, deprehendat, qui roganti non credidit, morienti credit. Ipse me cum veneno obtuli, ut essem miserabilis. Sed, ut video, crudeliorem feci patrem: & non intelligo. Filium perire voluisti, cum in aciem misisti: si perseveras, venenum redde: liceat meis instrumentis mori. Sed miserere heredis, miserere viri fortis: judicio impetrem, quod per amicos exorare non potui.

S E R M O.

Hoc est difficillimum in hac controversia, quod in eadem conditione & parricidii, & mortis, est militiae metus: quem si inficiamur, non habuimus, cur ipsi vellemus mori: si fatemur, habuimus, cur patrem vellemus occidere. medio igitur temperamento opus est.

CCCLXXVIII.

Auctor pacis abdicandus.

Victa duobus præliis civitate, tertia instructa acie, pollicitus pacem adolescens, si permitteretur sibi cum duce hostium loqui, post discessum eorum, quia non indicat patri, abdicatur.

D E C L A M A T I O.

Non esse privilegium parentibus datum mentior: datum esse video liberis respondendi potestatem, & de abdicatione judicem cognoscere. Dico igitur certa esse, quæ imperent patres, navigationem, militiam. Quædam excipi, senatoris, magistratus, judicis sententiam: & liberos esse, quia cives. Hanc vero novam legem, Silencium crimen esse, cum abdicetur procacitatis petulantia sub hoc patre tacere non licet. Finge te quærere, quid amico deliberanti suaserim, extorquebis? quare judex reum damnaverim? quam rationem senator in sententia secutus

sim? Isto modo levissimis quoque causis expellemur, & utcunque delicatis visum fuerit, testamenta perdemus. Abdicas. Amavi? potavi? & fortasse ista donasti. Tanti supplicii quod crimen est? Non indicas, inquit, quid locutus sis. Finge nolle: licet. Magistratus non exigit, patria non exigit, si proditorem putas, accusa. Sunt quædam secreta, judices, & animi parentum imperiis vacant.

CCCLXXIX.

Dives à parasito sacrilego reus cædis.

Pauper & dives inimici. dives pauperem quodam tempore cum uxore occisum, adulterii crimine in publicum abjecit. Postea dimissus ab eo parasitus in sacrilegio deprehensus, è lege tortus, inter alia dixit, à divite pauperem illum inimicum injurya occisum. Dives cædis reus est.

DECLAMATIO.

REo cædis quid objicitur? petulantia, improbitas, circumscrip^{tio}? Ista ne pauper quidem objecit: nec potuit latere anteacta vita sub ejusmodi inimico, quem usque eo vehementer dicitis, ut mea manu esset jugulandus. Sed inimicum occidi. Quem? pauperem, qui nihil in curia, ¹ nihil in concione poterat. Inimici sunt ex pari. Sed puta inimicum fuisse, statim ad cædem confugiendum est? verborum contentiones armis finiuntur? etiam hostibus parcitur. Cæsar Catoni voluit ignoscere. Deinde mea manu occido. ² Tam efferati animi sum? non venenum est, non percussor, & dives sum? Deinde cum uxore? ne illi quidem parco. Deinde quemadmodum rapi? de publico? non clamat, non Quiritum fidem invocat? & tanti facinoris parasitum consciūm advoco, & eundem postea ejicio: non timeo indicem? Quemadmodum ergo, inquit, uxorem corruptit? alieni facti rationem à me exigis. Qui scio

an

¹ Nihil in contentione.] Malim, con-

² Tam efferati animi.] Vet. cod. effe-
renti. Idem.